

[Orla-Jensen.]

er jo en Malkeko for Kommunerne og kommer altid til at betale en urimelig høj Del af de offentlige Udgifter, endskønt de ikke faar noget som helst igen af Kommunen; de har ingen Børn, der skal gaa i Skole, eller andet saadant, og det er derfor en særlig haard Behandling, de faar.

Indenrigsministeren (Kragh): Det har glædet mig, at det foreliggende Lovforslag har faaet en velvillig Modtagelse fra samtlige ærede Partiers Side i det høje Folketing. Jeg var naturligvis fuldkommen forberedt paa, at den Bestemmelse i Lovforslaget, som har givet Anledning til de mange Overvejelser og Interessemødsætninger i Landstinget, ogsaa vilde blive Hovedgenstanden for Forhandlingerne her i det høje Folketing, og jeg var ogsaa ganske forberedt paa, at det vilde gaa saaledes, som det er gaaet, at man fra somme Sider her i Tinget vilde have foretrukket den oprindelige Udformning af § 4 i Lovforslaget. Jeg maa tilstaa, at det vilde jeg ogsaa have gjort, men der var nu aldeles ikke nogen Mulighed for at trænge igennem med den Form, som oprindelig var foreslaaet, og derfor har jeg valgt og faaet Tilslutning til den Form, som Lovforslaget nu har faaet paa dette Punkt. Det betyder ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Jens Jensen synes at mene, at nu er man med Hensyn til Fordelingsgrundlag gaaet bort fra Hartkornet og over til Grundskylden. Ja, jeg misunder jo ikke det ærede Medlem, hvis han her mener at kunne indkassere en Præmie for sin kære Grundtanke, Grundskylden som det bærende for al Beskatning. Jeg vil ikke rive ham ud af den Forestillingskreds, men kun i al Beskedenhed minde ham om, at Hartkornet er Grundlaget fremdeles, saaledes som det hidtil har været. Kun hvis der i Kommuner maatte have udviklet sig Særforhold som Følge af omfattende Udstykning, som Følge af nye Arealers Opdyrkning, kan Amtsraadet tillade, hvis Kommunalbestyrelsen træffer Beslutning derom, at man foretager en Omregning fra Grundskyld til Hartkorn for at skyde ind under Fordelingen saadanne Ejendomme, hvis Grundskyld svarer til et Hartkorn, som ligger over de Grænser, der i Kommunen er fastsat for Fordelingen af disse Pligtarbejder. Men, som sagt, lad nu enhver forstaa det, saaledes som han selv vil, jeg føler mig ganske overbevist om, at den Ordning, vi her er naaet til, vil vise sig at være fuldt ud tilfredsstillende i Praksis, og det er dog til syvende og sidst det, det kommer an paa for Befolkningen;

saa faar vi jo herinde affinde os med, om vi faar vore varme Ønsker med Hensyn til visse Hovedpunkter i vor politiske Opfattelse opfyldt eller ej — derpaa lægger jeg i denne Forbindelse i Virkeligheden mindre Vægt.

Der er fra forskellig Side spurgt, om jeg ikke kunde tænke mig at skride til en Revision af Snekastningsloven, saaledes at Snekastningspligten med Hensyn til Fordeling og paa anden Maade blev ændret. Jeg forstod, at det var det, som det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen saa kraftigt pegede paa, da han henledte Opmærksomheden paa Uretfærdigheden ved Snekastningspligtens Paaligning først og fremmest overfor de saakaldte Sommerbeboere, idet det ærede Medlem ikke mente, at disse saakaldte Sommerbeboere havde nogen større Interesse i, om Sneen blev kastet ude i en eller anden Kommune eller ikke. Det kan godt være, at det ærede Medlem ikke er dybt interesseret i, om Sneen ligger ude ved Køge Bugt for Tiden eller ikke, men for de Folk, som har deres stadige Ophold paa de paa-gældende Steder, er der jo en udtalt Interesse knyttet til en forsvarlig Rydning af Vejene, og da det jo er Ejendomsbesidderne, hvem denne Pligt paahviler, nytter det ikke, at man henviser til, at man ikke udnytter sin Ejendom Aaret rundt; man maa tage sin Tur med de andre. Jeg tror derfor ikke, der paa dette Punkt gennem Revision af Snekastningsloven kan opnaas væsentlige Lempelser for ganske særlige Klasser af Ejendomme.

Jeg maa i øvrigt om denne Sag sige, at der har ikke fra nogen Kommunalbestyrelse og heller ikke fra nogen Enkeltperson, saa vidt mig bekendt, været rettet Henvendelse til Indenrigsministeriet angaaende Ændringer af Snekastningsloven, men paa den Foranledning, som her er givet, skal jeg naturligvis tage hele Spørgsmaalet op til nøjere Undersøgelse og Prøvelse. Det er jo muligt, at der er Bestemmelser i denne Lov, som er en Menneskealder gammel, der, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen sagde, maa siges at være forældede under Hensyn til den trafikale Udvikling, som siden Lovens Givelse er foregaaet; og er der saadanne, ja, saa haaber jeg, det skal kunne lykkes at finde en Udformning, som kan kalde den høje Rigsdag til Medarbejderskab om en Forbedring af denne Lovgivning, som jo til visse Tider af Aaret er af ikke ringe Interesse for Beboerne ude i Landkommuner.

Der er af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ytret Ønske om at faa det foreliggende Lovforslag behandlet i et Udvalg.